

РЕШЕНИЕ

№ 35364

гр. София, 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6303** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 4 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина.

Образувано е по протест на СГП срещу волеизявление на Началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/25.04.2024 г. на името на С. А. А..

Прокуратурата претендира да бъде обявена нищожността на акта по издаване на СУМПС, тъй като от страна на заявителя е ползван неистински документ.

Ответникът – Началникът на отдел ПП, СДВР, моли протестът да бъде уважен.

Заинтересованата страна С. А. А. не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред СДВР е започнало по заявление, подадено на 28.03.2024 г. /л. 20/ от С. А. А. за издаване на СУМПС. Приложено е и заявление от същата дата /л. 21/, в което лицето обяснява, че иска да бъде подменено чуждестранното му национално СУМПС от Р. И., издадено на 16.08.2019 г. Иракското СУМПС /л. 25/ е приложено към заявлението ведно с останалите необходими документи. Исканото българско СУМПС е издадено /л. 18/.

Към протеста на ПРБ е приложена изготвена от вещо лице криминалист експертна справка /л. 16/, съгласно която иракското СУМПС на А. съставлява неистински документ в неговата цялост, тъй като СУМПС не съответства на защитите на спесимена и съответно СУМПС не е изработено съгласно установените правила, изисквания и техники, необходими за този образец

документи /л. 17/.

Приложена е и докладна записка /л. 6/, от която е видно, че общо 101 лица – граждани на С., И. и Й. са получили български СУМПС посредством използване на неистински чуждестранни СУМПС, за което са изготвени експертизи.

От правна страна съдът намира следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС – индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК /така Решение № 13904 от 20.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8263/2024 г., Решение № 6126 от 20.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7534/2023 г., Решение № 5363 от 30.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7783/2023 г. и др./, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл. 149, ал. 5 АПК не е ограничено във времето.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство. Следователно свидетелството установява с удостоверяващата сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на призната способност да се упражнява правно-регламентирана дейност, каквато е управлението на моторно превозно средство.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен.

Съгласно чл. 162, ал. 4 от ЗДвП чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията. Ал. 8 на същата разпоредба предвижда, че в случаите по ал. 4 - 7 замяната с българско свидетелство за управление се извършва след представяне на чуждестранно национално свидетелство. Според чл. 17, ал. 1, т. 1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредба № I-157/ признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска, ако страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията.

В случая е представено СУМПС, привидно издадено от Република И., ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата, което е отразено на официалната интернет страница на Конвенцията – https://treaties.un.org/pages/ViewDetailsIII.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XI-B-19&chapter=11.

При това положение националният орган е бил длъжен при наличието на всички законови предпоставки да издаде българско СУМПС на трайно пребиваващото в РБ лице.

Впоследствие обаче е извършена експертна справка от експерт криминалист, която съдът изцяло кредитира като писмено доказателство, въз основа на която е установено, че чуждестранното СУМПС е неистински документ - не е изработено съгласно установените правила, изисквания и

техники, необходими за този образец документи. Следователно същият не е издаден от надлежния за това орган в Република И., нито на лицето, посочено в него. Това означава и че документът няма как да отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията, поради което и волеизявлението за издаване на българско СУМПС се явява изцяло лишено от основание – без наличие на чуждестранно СУМПС, което прави българското СУМПС опорочено до степен на нищожност.

Само са пълнота на мотивите, прави впечатление, че заявителят се легитимира като гражданин на С., което е отразено в българското СУМПС /л. 18/ и в заявката за проверка по Resper /л. 30/, а претендира да има СУМПС, издадено от Р. И.. С. не е ратифицирала В. конвенция от 1968 г. Също така въпросните 101 лица, на които са издадени български СУМПС, са заявили такива в един и същ период – м.01-м.07.2024 г., съгл. докладната записка по делото. Обстоятелството, че сирийски гражданин има СУМПС, издадено от И., макар да е теоретически възможно, е нелогично, още повече, в съвкупност с останалите нелогични факти – лицето претендира да е отишло в И., макар да е сириец, и да е издържало изпит за придобиване на правоспособност да управлява МПС в И.. И впоследствие, заедно с още 101 лица от И., С. и Й. при сходна фактическа обстановка и в същия времеви период, кандидатства за подмяна на новоиздадено СУМПС от И.. Посочените косвени факти съдът намира, че подкрепят тезата на прокуратурата и изводите в настоящото решение, че иракското СУМПС е неистински документ.

С оглед на изложеното протестът се явява основателен.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на Началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС № [ЕИК]/25.04.2024 г. на името на С. А. А..

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: